

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020944 18 Кж
Бања Лука, 06.9.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибич, у поступку амнестије осуђеног З.Ж., због стицаја кривичних дјела убиство из члана 36. став 2. тачка 3. Кривичног закона Републике Српске-Посебни дио и тешко дјело против опште сигурности људи и имовине из члана 177. став 1. у вези са чланом 172. став 1. истог закона, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против рјешења Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020944 18 Кв од 21.8.2018. године, у сједници вијећа одржној дана 06.9.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног З.Ж., изјављена против рјешења Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020944 18 Кв од 21.8.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020944 18 Кв од 21.8.2018. године, осуђеном З.Ж., који се налази налази у КПЗ Ф. на издржавању јединствене казне затвора у трајању од 15 (петнаест) година, изречене правоснажном пресудом Војног суда у Бањој Луци број ИК. 300/93 од 19.3.1997. године, због стицаја кривичних дјела убиство из члана 36. став 2. тачка 3. Кривичног закона Републике Српске-Посебни дио (у даљем тексту: КЗ РС-Посебни дио) и тешко дјело против опште сигурности људи и имовине из члана 177. став 1. у вези са чланом 172. став 1. истог закона, дата је амнестија за кривично дјело тешко дјело против опште сигурности људи и имовине из члана 177. став 1. у вези са чланом 172. став 1. истог закона, за које му је наведеном пресудом утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) године, која казна је умањена за 25%, што износи 1 (једну) годину, па је јединствена казна затвора од 15 (петнаест) година, умањена за 1 (једну) годину, тако да након амнестије јединствена казна затвора износи 14 (четрнаест) година.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио осуђени, не наводећи жалбене основе, са приједлогом да се жалба уважи. У жалби се оспорава правилност и законитост побијаног рјешења, са тврдњом да осуђени има право на амнестију и за кривично дјело убиство из члана 36. став 2. тачка 3. КЗ РС-Посебни дио, за које је осуђен правоснажном пресудом Војног суда у Бањој Луци број ИК. 300/93 од 19.3.1997. године.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Одредбом члана 1. Закона о амнестији („Службени гласник Републике Српске“, број 61/18), прописано је да се даје амнестија лицима која су осуђена правоснажном пресудом судова у Републици Српској, а која су се на дан ступања на снагу овог закона (14.7.2018. године) затекла на издржавању казне затвора у казнено-поправним установана у Републици Српској, Федерацији Босне и Херцеговине или иностранству, као и за лица која су правоснажно осуђена, а нису упућена на издржавање изречене казне затвора, изузев лица која то право не могу остварити због постојања околности и под условима предвиђеним одредбом члана 5. истог закона.

Одредбом чланом 5. став 1. тачке 6. и 7. Закона о амнестији је прописано да право на амнестију немају лица која су починила таксативно наведена кривична дјела прописана Кривичним закоником Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17) и Кривичним законом Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 49/03, 108/04, 37/06, 70/06, 73/10, 1/12 и 67/13), између осталих и кривична дјела против живота и тијела (тешко убиство из члана 125./149.).

Одредбом члана 5. став 2. Закона о амнестији је прописано да право на амнестију немају лица која се налазе на издржавању казне затвора за кривична дјела из става 1. тачке 6. и 7. овог члана, а која су осуђена и према законима који су престали да важе.

Жалбеним приговорима се не може оспорити правилност и законитост побијаног рјешења. С обзиром да кривично дјело убиство из члана 36. став 2. тачка 3. КЗ РС-Посебни дио („Службени лист СР БиХ“, број 16/77, са измјенама), по свим битним обиљежјима одговара кривичном дјелу тешко убиство из члана 125. став 1. тачке 5. и 6. Кривичног законика Републике Српске и члана 149. став 1. тачке 4. и 5. Кривичног закона Републике Српске, то осуђени, у смислу одредбе члана 5. став 2. у вези ставом 1. тачке 6. и 7. Закона о амнестији, нема право на амнестију за кривично дјело убиство из члана 36. став 2. тачка 3. КЗ РС-Посебни дио, јер је за то дјело осуђен према закону који је престао да важи и ради се о кривичном дјелу које није обухваћено амнестијом, у складу са цитираним одредбама Закона о амнестији.

Слиједом наведеног, правилно је првостепени суд, у складу са одредбом члана 1. и 3. Закона о амнестији, дао осуђеном амнестију само за кривично дјело тешко дјело против опште сигурности људи и имовине из члана 177. став 1. у вези са чланом 172. став 1. КЗ РС-Посебни дио, за које му је наведеном правоснажном пресудом утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) године, на начин да је јединствену казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година, умањио за 25% од претходно утврђене казне затвора за то кривично дјело, у складу са чланом 3. Закона о амнестији, што укупно износи 1 (једну) годину, тако да преостали дио изречене јединствене казне затвора износи 14 (четрнаест) година.

Како је допуну жалбе осуђеног, његов брачни друг осуђеног, С.Ж., доставила изван рока прописаног у одредби члана 306. став 1. ЗКП РС, то овај суд, у смислу цитиране законске одредбе, те члана 9. став 2. Закона о амнестији, исту није разматрао.

На основу наведеног, одлучено је као у изреци овог рјешења, примјеном одредбе члана 337. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске, члана 1 и 3., те члана 5. став 1. и 2. у вези са тачком 6. и 7. Закона о амнестији.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић